

Publicerad 2010-01-02 22:00 av Leif Furstedt

Två tomma glas...

Ställ ett fång av violer
vid sorg, saknad
och vårdagar av visioner.

Tillåt tanken treva sig
upp på stegar
bortom förkolnade berg,
förlösa sig i flykt
i dalar, i grå nyanser.

Bara för att se
droppar på en oskuldsfull färd
fylla bägaren i törstens hand,
saknadens symbol.

Drick dig mätt, njut sade den.

Men bägaren var tom.

Den hade sugit i sig
av sitt inre.

Allt som legat tryggt
i silvervagga
var kondens av en önskan,

på botten lämnad kvar

nyansen

av det som var.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Furstedt med Poeter.se id #15188 innehar upphovsrätten